

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. VIII. De reliquis ad interdicta pertinentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

§. VIII.

De reliquis ad interdicta pertinentibus.

1141. **Q**uæstio 1. est, ad quid detur interdictum *unde vi*? Resp. dari ad plures fines; primò, ut vi dejectus à possessione rei immobilis, eandem recuperet, ex n. 1144. 2. etiam rerum mobilium, non tantùm propriarum, sed etiam earum, quæ apud eum in eo loco erant in deposito, commodato, pignore, locatione, &c. ex L. 1. §. 6. ff. h. t. ibi: *planè, si qua res sint in fundo, unde quis dejectus est, etiam earum nomine interdictum competere non est ambigendum*; ubi §. 32. additur: *planè, si quis velit de possessione quidem rei soli per hoc interdictum experiri; de rebus verò mobilibus ad exhibendum actione, potest.*

1142. Pro quo ulterius not. ex die, quo quis dejectus est, fructuum rationem haberi; quamvis in cæteris interdictis, ex quo edita sunt, non retrò computentur. Idem est & in rebus mobilibus, quæ ibi erant; nam earum fructus computandi sunt, ex quo quis vi dejectus est; sic L. cit. §. 40. & 41: quo habetur speciale privilegium interdicti, *unde vi*; quòd fructus debeantur, non sicut in aliis, ubi computari debent à die redditus interdicti; sed à die, quo quis dejectus est; imò, ut dicitur ibid. §. 34. scribit Julianus, eum qui vi deiecit ex eo prædio in quo homines fuerunt, propius esse, ut etiam sine culpa ejus, mortuis hominibus, æstimationem eorum per interdictum restituere debeat. Quod tamen non procedit in foro conscientie ante Judicis sententiam.

1143. Quæstio altera est, an hoc interdictum, *unde vi*, detur contra successorem etiam singularem spoliatoris, scientem exercitam à suo antecessore violentiam? Resp. quòd sic, spectato jure canonico, ex c. sæpe 18. de restit. spoliat. de quo agemus tit. seq. contrarium tamen est spectato jure civili, ut insinuat Innocentius III. in dicto c. Sæpe, ibi: *non obstante juris civilis rigore; & constat ex L. 7. ff. h. t. ibi: cum à te vi dejectus sim, si Titius eandem rem possidere cepit, non possum cum alio,*

quam tecum, hoc interdicto experiri.

Quæstio est 3. an interdictum *unde vi* concedatur contra eum, qui clam ingressus est possessionem rei alienæ? hæc quæstio proposita fuit, & habetur L. fin. C. h. t. ibi: *cùm quærebatur, quid fieri oporteret propter eos, qui vacuum possessionem absentium sine judiciali sententia detinuerunt*; quia veteres leges, nec *unde vi* interdictum, nec *quod vi*, aut *clam*, vel aliam quandam actionem ad recipiendam talem possessionem definiebant, violentiã in ablatam possessionem minimè præcedente, nisi domino tantummodo in rem actionem permittentes; nos non concedentes, aliquem alienas res, vel possessiones, per suam auctoritatem usurpare, sancimus, talem possessorem, ut prædonem intelligi, & generali jurisdictione eã teneri, qua pro restituenda possessione, contra hujusmodi personas, veteribus declarata sunt legibus. *Ridiculum enim est dicere, vel audire, quòd, per ignorantiam, alienam rem aliquis, quasi propriam, occupaverit.* Omnes autem scire debent, quòd suum non est, hoc ad alios, modis omnibus, pertinere. Ex hoc textu videtur omnino affirmandum; nam licet antiquæ leges id non indulerint, nisi vi spoliato; hæc tamen lex, tanquam posterior, vel illas emendat, vel saltem interdictum utile concedit.

Quæstio 4. est, an detur contra eum, qui rem alienam precario possidet? Resp. quòd sic, ex L. 2. ff. h. t. ibi: *quòd precario ab illo habes, aut dolo malo fecisti, ut desineres habere, qua de re agitur, id illi restituas*; & petitur hoc interdicto non solum res precario concessa, sed etiam fructus post editum interdictum percepti; debet enim Actor in pristinam causam restitui; alioquin, si facta non fuerit restitutio, condemnabitur Reus in tantum, quanti interfuit actoris, rem ei restitui ex eo tempore, quo editum est interdictum: ergo & fructus ex die interdicti editi præstabitur; L. 8. §. ex hoc, ff. h. t. Quamvis autem interdictum *unde vi* solum sit annale; de precario tamen est perpetuum; imò de jure canonico, & consuetudine, etiam illud, quatenus est rei persecutorium.

Quæstio est 5. quæ sit pœna spoliatoris, quando res, quæ vi spoliavit alterum possessorem,

forem, fuit sub dominio Spoliatoris: Ad hoc in L. 7. C. h. t. dicitur: si quis in tantam furoris pervenerit audaciam, ut possessionem rerum apud Fiscum, vel apud homines quoslibet constitutarum, ante adventum judicialis arbitrii, violenter invaserit, Dominus quidem constitutus, possessionem, quam abstulit, restituat possessori, & Dominium ejusdem amittat: se verò alienarum rerum possessionem invasit, non solum eam possidentibus reddat, verum etiam estimationem earundem rerum restituere compellatur. Idem dicitur in §. Recuperanda, Instit. de interd.

1147. Quæstio est 6. an hoc, de jure canonico, etiam procedat in beneficialibus? Resp. de hoc agi in c. *Em, qui, 18. de præbend. in 6.* ubi dicitur, quod, qui auctoritate propria occupant dignitates, personatus, aut alia quæcunque beneficia, eo ipso jus, si quod in beneficiis taliter accēptis, vel ad ea ipsis forsitan competebat, amittant; ut constat ex textu, ibi: *decernimus ipso jure privatum*; ubi tamen nota, textum loqui de intrudente se, vel occupante beneficium; igitur non de occupante possessionem prædii ad illud pertinentis, quod videtur notare Barbof. in dictum c. 18. n. 4.

1148. Ad extremum not. in c. *Redintegranda 3. q. 1.* injustè spoliatis rebus suis, sive immobilibus, sive mobilibus, concedi amplissimum remedium, quod concurrat cum omnibus aliis remediis spoliatorum, quod omnis vis eorum, & efficacia in illo contineatur, prout testantur communiter DD. apud Barbof. in dict. c. *Redintegranda, an. 1.* Textus illius canonis editi à Joanne Pontifice, sic habet: *Redintegranda sunt omnia exspoliatis, vel ejectis Episcopis præsentialiter ordinatione Pontificum, & in eo loco, unde abscesserant, funditus revocanda, quacunque conditione temporis, aut captivitate, aut dolo, aut violentiâ majorum, aut per quascunque injustas causas, res Ecclesie, vel proprias, aut substantias suas perdidisse noscuntur ante accusationem, aut regularem ad Synodum vocationem eorum, & reliqua.*

1149. Circa istud remedium (quod inter omnia remedia possessoria ait esse utilius, Maranta de ord. judic. p. 4. dist. 7. remed. 19. n. 58.) not. 1. *redintegrationem non dici*

esse factam, nisi *totaliter* quis sit restitutus; sic Bald in c. *fn. de ord. cognit. n. 6.* ubi enim rei aliquid deest, integra non est. Ad hoc tamen necessarium est, quod agens ex remedio *redintegranda* ostendat, ac probet possessionem, & possessionis probationem sibi factam, per gloss. in L. 1. §. *interdict. autem*, de Vi, & vi armat. & in c. *olim, de restit. spoliat. v. restitutionem.*

Not. 2. etsi quidam hoc remedium restringant ad solos Clericos, ut illis, non autem Laicis, competat, stantes in nudo cortice verborum; sed huic prævalet communis, & in foro recepta sententia extendens etiam ad Laicos propter naturalem æquitatem, ut ab injuriis æquè illi defendantur. Controversum est, an remedium *redintegranda* concedatur etiam contra *singularem Successorem* spoliatoris, sed bonæ fidei, ignorantem vitium spoliationis ab Antecessore commissum? Affirmandum videtur cum Mynsingero *Centur. 3. observ. 83. ex c. Ecclesia 3. q. 2.* ubi recuperatur possessio à quibuscunque, quæ dictio generalis omnes complectitur.

Sed hoc intelligunt alii de quibuscunque male fidei possessoribus, quæ expositio videtur fundari tum in materia substrata, tum in c. *Sæpe 18. de restit. spoliat.* in quo continetur alterum Remedium contra spoliatores, ubi idem, contra tertium rei spoliatæ possessorem, conceditur solum, *si is scienter talem rem receperit*; verba ejus sunt: *Sæpe contingit, quod spoliatus per spoliatorem in alium retranslatâ, dum adversus possessorem non subvenitur per restitutionis beneficium eodem spoliato, commodo possessionis amisso, propter difficultatem probationum juris, proprietatis amittit effectum. Unde non obstante juris civilis rigore, sancimus: ut si quis de cetero scienter rem talem receperit, cum spoliatori quasi succedat in vitium (eo quod non multum interfit, quod ad periculum animæ injustè detinere, ac invadere alienum) contra possessorem, & hujusmodi spoliato per restitutionis beneficium succurratur.*

* * *